

det er en unødigt Krænkelser af det indkaldte Mandskab, det er stødende; det, der er sket ude i Nordre Birk; det er Forbudsfanatikere, som her staar bagved.

Det var den 12. August. Den 18. August har det samme Blad et Interview med Forsvarsminister Dr. Munch: En Under-søgelse i Ministeriet: „De forskellige Forbud, der griber hemmende ind i de indkaldte Soldaters Færd i deres Fritid, har sat adskilligt ondt Blod. Navnlig har det vakt Opsigt, at det er blevet forbudt Soldaterne i Omegnen af Glostrup at besøge Kroen der Vi har spurgt Krigsminister Dr. phil. P. Munch om Ministeriets Stilling til disse forskellige og uensartede Forbud, og Ministeren svarede i det væsentlige følgende: Sagen ligger saaledes, at en Del af disse Forbud stammer fra Politimestrene. De forskellige Politimestre har med Hensyn til Spiritusforbud indtaget en meget forskellig Holdning. . . . Men i disse Forbud kan Krigsministeriet ikke blande sig. Saa er der desuden en Række andre Forbud, udstedt af de militære Myndigheder. Ogsaa de er forskellige i de forskellige Landsdele, og vi er nu begyndt at undersøge dem i Ministeriet. . . . Men det gælder naturligvis om, at man ikke gaar for vidt og ikke gør overflødige Indgreb i Soldaternes Frihed, lige saa lidt som man bør udstede Anordninger, hvis Indhold de med Rette kan opfatte som unødigt krænkende. . . . Men som sagt, det hele Forhold bliver for Tiden undersøgt“. Hele dette Forhold undersøges nu i Ministeriet!

Vi vil altsaa heraf se, at Regeringsorganet meget kraftigt drager til Felts mod visse Foranstaltninger, som her var trufne. Man kritiserer, at Forbudene er uensartede, man kritiserer, at man griber ind i det indkaldte Mandskabs Stilling o. s. v. Hvad er det, der sker, naar man ser bagved dette? Ja, saa sker der det, at det ærede Medlem Hr. Zahle som Justitsminister gennem Amtmændene har tilskrevet samtlige Landets Politimestre følgende: „Politimesteren i Amtet bedes underrettet om, at Justitsministeriet under de forhaandenværende overordentlige Forhold forventer, at Beføjelsen i Lov 4. Februar 1871 §. 7 udnyttes, navnlig ved Forbud mod Salg og Udskænkning af stærke Drikke i Jurisdiktioner, hvor der findes indkaldt Mandskab“. Altsaa, disse Mennesker, som man falder over, har udtrykkelig kun fulgt den Ordre, de fik. Man klager her i Artiklen over, at Forholdene er uensartede. Ja, det har ogsaa stødt Politimestrene, at de var uensartede, og derfor spørger Politimestrene i Justitsministeriet:

Hvad skal vi gøre? Der er blevet forespurgt: Ønskes Forbud mod Salg og Udskænkning af Spiritus til Soldaterne ubetinget eller kun saafremt og i den Udstrækning, Forholdene kræver det? Saa svarer Ministeren tilbage i Stedet for at give Regler: Det beror paa Politimestrene selv. Altsaa, selve Justitsministeriet har givet de enkelte Politimestre en Beføjelse til at optræde saaledes, som hver enkelt fandt det heldigst. Hvorledes de Herrer, som her offentlig blev draget frem, og hvorledes andre Politimestre, som har faaet samme Ordre, maatte føle sig til Mode, da de saa, at Embedsmænd indenfor Politiet blev behandlet saaledes, vil jeg overlade til det ærede Medlem at tænke sig. Jeg ser, det ærede Medlem ler, jeg ved ikke, om han, da han læste disse Artikler, som desavouerer dygtige Embedsmænd, ogsaa smilede og tænkte ved sig selv: Det kom jeg egentlig ganske godt fra. Det Eksempel, jeg drager frem, er et Eksempel, som foreligger oplyst, det ærede Medlem kan, om han vil, laane disse Blade.

Det ærede Medlem var dernæst inde paa, at det var en Skandale, at jeg havde rejst rundt i Landet og omtalt og endogsaa omtalt her i Rigsdagen, hvad der var sket under en fortrolig Samtale under fire Øjne. Det vilde være vanskeligt i Fremtiden, hvis man har det ærede Medlem til Vejleder i Jura, nogen Sinde at komme en Minister til Livs; thi det er meget sjældent, at den Slags Samtaler ikke finder Sted under fire Øjne. Men dernæst ved jeg ikke, hvad man forstaar ved fortrolige Samtaler. Naar Amtmanden over Færøerne bliver kaldt op til Justitsministeren til en Samtale, skal saa Ministeren afgøre, om det er en fortrolig Samtale eller ej. I alt Fald maa jeg hævde overfor det ærede Medlem, at med Jura har det intet at gøre. Jeg blev ført som Vidne for den færøske Kommission, hvor jeg havde en Pligt til at tale Sandhed og til at komme frem med det, jeg kendte til visse Forhold. Hvis jeg ikke gjorde det, vilde jeg kunne drages til Ansvar, og derfor har jeg oplyst for den færøske Kommission det, som er sket. Maaske har det ærede Medlem som har den Anskuelse, at det er en Skandale at komme frem med, hvad der er kommet frem i fortrolige Samtaler, ikke oplyst det, og muligvis er det derfor, der paa to Punkter er Uoverensstemmelse imellem os. Jeg hævder imidlertid, at som Vidne havde jeg absolut Pligt til at komme frem med, hvad der forelaa. Det er kommet frem i den færøske Kommission, saa det er aldeles ikke noget, jeg er kommet frem med ude i Landet. Nu sagde det ærede Medlem, hvad